

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

12 οὐδὲ ἐν αἰώνιον δέ ὑμᾶς ἔσται μηδέποτε τὸ τούτον,
καὶ τῷ εἰδότι, καὶ εἰπεῖσθαι εἴναι εἰ τὸ περὶ τὸν ἄνθρωπον.
13 δίκαιος δὲ ἡγούμενος, εἴ τον εἶμι τὸ τούτο τὸ σκηνοῦμα, διεγέρῃ ὥμελον τὸν ἔσται μηδέποτε τὸν ἄνθρωπον.
14 εἰσὼς ὅπερ
τούτον δέντινον τὸν ἔσται μηδέποτε μου, καὶ τότε καὶ δικεῖσθαι εἰς τὸν ἄνθρωπον.
15 αποδέσσοντο δέ τοι εἰάτοντο εἴδετε μαζὰν τοῦ ἀντιτύπων τὸν μήνυμα ποιῆσαι.
16 εἰ δέ τοι συσφιξιῶνος μάθοις ἔσται μηδέποτε τὸν ἔσται μηδέποτε μαζὴν τοῦ πατρὸς τοῦ κυρίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δικαιούμενον τοῦ πατρὸς μου, διότι εἰποῦσα
μηδέποτε τὸν ἔσται μηδέποτε τοῦ πατρὸς μου.
17 λαβὼν γὰρ τοῦτο τὸν πάτερνον τοῦ πατρὸς τοῦ δόκιμον, φωνῆς ἀπεχθέσθαι
εἴστη τοῦτο τὸν τῆς μεταλλευτικῆς δόκιμον, τὸν δέ τοι γάρ
μενον δέ τοι εἴστη, εἰς δέ τοι δόκιμον.
18 καὶ τούτον τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἡκούσθαι τὸν εἰποῦσαν τὸν ἀπεχθέσθαι
εἰς τοῦτο τὸν ἀποτέλεσμαν τοῦ πατρὸς τοῦ ἀγίου.
19 καὶ ἐξ
μηδὲν αὐτοπρεπεῖ τοῦ παρεργατικοῦ λόγου ὡς καρδιὰς ποιεῖ
παρεργατικῶν αὐλαχθεῖσαν τὸν πατέρα τοῦ αὐλαχθεῖσαν πάπιτον, τοὺς
ἡγεμονεῖσαν τὸν πατέρα τοῦ αὐλαχθεῖσαν τὸν πατέρα τοῦ αὐλαχθεῖσαν.
20 τὸν πατέρα τοῦ γεννωστοντος, τὸν πατέρα τοῦ πατερόντος
παρεργατικά κατέβαστε, οἷς αὐτούσιοις ἡγεμονεῖσαν.
21 εἰ δέ τοι γένηται μὴ δράτον τοῦ ἔσται ποτὲ παρεργατικόν, διότι τὸν
παθύματος αἵρετον φύσιδιοι ἡγεμονεῖσαν τοῦ πατέρος αὐτοῦ.

Κεφ. β.

1 Εγένετο δέ καὶ φυσιοτεροφύται ἀπὸ τοῦ λαβῶν τοῦτον
ὑπὸ τούτου τοῦ πατέρος διάσπασμα· σπινες παρεστάσιοι αἱ
ρίστες αἰπελατεῖσαι, καὶ τοῦ ἀργεῖου σταύρου τοῦ πατέρος διάσπασμα,
παρεστάσιοι εἴσαπτοι τοῦ πατέρος αἰπελατεῖσαι.
2 καὶ
πάλαι ἔσται μηδέποτε αἰπελατεῖσαι, διότι δέ
οὐδὲ τὸ δημητρίαν βλασφημάσαστον,
3 καὶ δέ πλεονεκτεῖσαι πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἴμπορούσαιται· εἰς τὸ κῆρυκα
ἔκπλασμα ἀρράντια, καὶ δέ πλαστεῖσαι αἴστην τὸν τούτον.
4 εἰ δέ τὸ δημητρίαν αἰγάλεων ἀμλητοποιούσοις εἰ φέντοι, διότι
λαταρέας ζόφη τοπράροτες παρέδικται εἰς κρίσιν πρωτότοτος·
5 καὶ δέ χρυσά κύρια τὸν τούτον, μὲν ὁ δόσεως
Νόε, μηχανωτικοὶ καὶ ρυκαὶ εἴφητε, κατακλυσμόν κόπετον
ἀποθνήσκετε·
6 καὶ πάλις Σοδόμοις καὶ Γερμέροις
περώντας κατεπιφέρετε κατεκρίτετε, ταῦτα δέκατα μελλοντον
δεσμοντεῖσθαι·
7 καὶ δίκαιοι λαταρέας πλεύσασθαι
τοῦ τούτου δημητρίου εἰς αἰστηρίαν διαρρέοντες, εργάσασθαι.
8 βλεψαντες δέ τοι καὶ ἀκούοντες δίκαιος ἔλεγον τοικῶν εἰς αὐτοῖς,
μημέρας δέ πλευρας φυλίου δικαιοσθαι αἰστηρίας ἔχεις
εἰσελθεῖσας.
9 οὐδὲ καὶ τοις δέ τοι δικαιοσθαι αἰστηρίας πλεύσασθαι,
δέδικτος δέ εἰς ἡμίσεαν κρίσιος καὶ λαταρέας πλεύσασθαι.
10 μάλιστι δέ τοις εἰς τοπέστον δικαιοσθαι εἰς δημητρία
μαστούν περβολαράτε, καὶ κατείσθαι ταῦτα φροτοπούτης·
τολμητε, μὲν διάρκε, δέξασθαι τοπέμεστι, βλασφηματικόν.

12 Propter quod incipiam vos semper com-
monere de his, & quidem scientes & confir-
matos vos in praesenti veritate. 13 Iustum autem
arbitror quandiusum in hoc tabernaculo,
fuscitare vos in commonitione: 14 Certus
quod velox est depositio tabernaculi mei, se-
cundum quod & Dominus noster Iesus Christus
significauit mihi. 15 Dabo autem ope-
ram & frequenter habere vos post obitum
meum, ut hunc omnium memoriam facia-
tis. 16 Non enim indoctas fabulas secuti-
notam fecimus vobis Domini nostri Iesu
Christi virtutem & praelationem: sed specu-
latores facti illius magnitudinis. 17 Acci-
piens enim a Deo Patre honorem & gloriam,
voce delapsa ad eum huiuscmodi a magnifi-
ca gloria, Hic est filius meus dilectus, in quo
mihi complacuit, ipsum audite. 18 Et hanc
vocem nos audiuimus de celo allatam, cum
essetis cum ipso in monte sancto. 19 Et
habemus firmorem propheticum sermonem,
cui benefacitis attendentes quasi lucernæ lu-
centi in caliginoso loco, donec dies elucescat,
& lucifer orietur in cordibus vestris: 20 Hoc
primum intelligentes, quod omnis propheta
Scripturarum propria interpretatione non sit.
21 Non enim voluntate humana allata est
aliquando Prophetia: sed Spiritu sancto inspi-
rata, locuti sunt sancti Dei homines.

CAP. II.

1 Fuerunt vero & pseudoprophetæ in popu-
lo, sicut & in vobis erunt magistri mendaces,
qui introducent sectas perditionis, & cum qui
emit eos, Dominum negant superducentes sibi
celerem perditionem. 2 Et multi sequentur
eorum luxurias, per quos via veritatis blasphemab-
itur: 3 Et in avaritia fictis verbis de vo-
bis negotiantur, quibus iudicium iam olim
non cessat: & perditio eorum non dormitat.
4 Si enim Deus Angelis peccantibus non pe-
nitit, sed rudentibus inferni detractos in
tartari tradidit cruciados, in iudiciū referuntur.
5 Et originali mundo non pepercit, sed octauum
Noe iustitiae præconem custodivit, dilu-
gium mundo impiorum inducens: 6 Et ci-
uitates Sodomorum & Gomorrhæorum in ci-
netem redigens, eversione damnavit, exem-
plum eorum qui impiè acti sunt ponens.
7 Et iustum Lot oppræsum à nefandorum in-
iuria ac luxuriosa conuersatione eripuit.
8 Asperci enim & auditu iustum erat: habitans
apud eos qui de die in diem animam iustum ini-
quis operib⁹ cruciabant, 9 Neque Dominus pios
de tēstatione eripere, iniquos vero in diē iudicij
referuntur cruciando. 10 Magis autem eos qui
post carnem in cœcupiscentia immuniti abulant,
dominationemq; cōtemnunt, audace, sibi placē-
tes: sectas nō metunt intrudere blasphemantes.

EEE iii